

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju . . . 15 złotych;
za granicą . . . 20 złotych

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowa
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 644-05. Tel. działu handlowego 644-50. Tel. prenumeraty i rachuby 644-42. Tel. eksp. 625-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 55 gr.
Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr.
Ogłoszenia o zagubionych dokumentach 17 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.
Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 214. Zarządzenie Ministra Robót Publicznych wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 15 czerwca 1931 r. w sprawie przepisów miejscowych o opłatach za czynności, wykonywane przez Magistrat m. st. Warszawy przy wydawaniu pozwoleń na roboty budowlane i na użytkowanie budynków.

Poz. 215. Okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 953/31 z dnia 2 czerwca 1931 r. w sprawie świadectw pochodzenia, wystawianych przez urzędy celne na wywożone zagranicę towary krajowe.

Ruch służbowy w Ministerstwie Reform Rolnych.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

214.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROBÓT PUBLICZNYCH,

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 15 czerwca 1931 r.

w sprawie przepisów miejscowych o opłatach za czynności, wykonywane przez Magistrat m. st. Warszawy przy wydawaniu pozwoleń na roboty budowlane i na użytkowanie budynków.

Na podstawie art. 410 p. 12 i art. 415 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) na wniosek Magistratu m. st. Warszawy z dnia 29 stycznia 1931 r. Nr. B-20668/VIII, oparty na uchwale Rady Miejskiej m. st. Warszawy z dnia 8 stycznia 1931 r., zarządza się, co następuje:

§ 1.

Za czynności, wykonywane przez Magistrat m. st. Warszawy przy wydawaniu pozwoleń na roboty budowlane i na użytkowanie budynków, będą pobierane opłaty wyszczególnione niżej w §§ 2 do 10.

§ 2.

Za sprawdzenie na gruncie istniejącego stanu rzeczy wskutek zgłoszonej prośby o pozwolenie na roboty budowlane lub na użytkowanie budynku lub urządzenia po wykonaniu odnośnych robót, gdy pozwolenie na użytkowanie jest wymagane, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych niżej w §§ 3 i 4, pobierana będzie opłata w wysokości 25 zł.

§ 3.

Za sprawdzenie na gruncie istniejącego stanu rzeczy wskutek zgłoszonej prośby o pozwolenie na urządzenie rusztowania, reklamy, wystawy i t. p. urządzeń lub na użytkowanie tych urządzeń, o ile pozwolenie na użytkowanie jest wymagane, pobierana będzie opłata w wysokości 15 zł.

§ 4.

Za sprawdzenie na gruncie istniejącego stanu rzeczy wskutek zgłoszonej prośby o pozwolenie na rozebranie budynku lub jego części, będą pobierane od każdego budynku:

a) piętrowego mieszkalnego	40 zł.,
b) parterowego	25 zł.,
c) piętrowego niemieszkalnego	20 zł.,
d) parterowego niemieszkalnego	10 zł.

§ 5.

Za rozpatrzenie projektu, przedstawionego do zatwierdzenia, będzie pobierana opłata:

- od każdego formatu (21 × 33 cm) projektu 40 zł.,
- dodatkowo od każdego formatu, zawierającego obliczenie termiczne, lub statyczne 15 zł.,
- za oddzielne obliczenia od formatu 30 zł.,
- za wstępne szkice 75 zł.

Za części formatu, mniejsze od połowy, będzie liczono 50%, za większe zaś od połowy — 100% podanych wyżej opłat.

§ 6.

Za rozpatrzenie przedstawionego do zatwierdzenia projektu zamiennego będą pobierane opłaty:

- gdy projekt zamienny nie zawiera zmian w kubaturze zatwierdzonego projektu pierwotnego, od formatu (21 × 33 cm) — 15 zł.,
- gdy projekt zamienny zawiera zmiany w kubaturze zatwierdzonego projektu pierwotnego, — według stawek, ustalonych w § 5.

§ 7.

Za rozpatrzenie prośby o przedłużenie ważności udzielonego pozwolenia na budowę — będzie pobierane 25% opłat, przewidzianych w § 5.

§ 8.

Za dostarczenie planów archiwalnych nieruchomości będzie pobierane:

- gdy plany potrzebne są do przejrzenia — 3 zł.,
- gdy plany potrzebne są do skopjowania od formatu (21 × 33 cm) — 2 zł.

§ 9.

Za stwierdzenie i poświadczenie zgodności z oryginałem będzie pobierane:

- za stwierdzenie i poświadczenie zgodności planu z zatwierdzonym projektem od formatu (21 × 33 cm) — 9 zł.,
- za stwierdzenie i poświadczenie zgodności odpisu dowodu z akt od arkusza — 3 zł.

§ 10.

Za dostarczone interesowanym druki będzie pobierane:

- za egzemplarz blankietu — 20 gr.,
- za egzemplarz książki kontroli robót budowlanych — 2 zł.

§ 11.

Wymienione wyżej opłaty powinny być uiszczone równocześnie z wniesieniem podania, względnie zgłoszeniem odnośnej prośby ustnej.

W razie nieuiszczenia w całości lub w części opłaty przy wniesieniu podania, względnie zgłoszeniu prośby, Magistrat zawezwie interesowanego do jej uiszczenia w wyznaczonym przez Magistrat terminie.

Opłaty nieuiszczone w terminie, wyznaczonym przez Magistrat, zostaną ściągane w drodze administracyjnej, przy zastosowaniu przepisów o egzekucji danin komunalnych.

§ 12.

Uiszczenie opłat, przewidzianych w niniejszych przepisach, nie zwalnia od uiszczenia ustanowionych miejskich opłat kancelaryjnych.

§ 13.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim”.

Minister Robót Publicznych:

(—) Norwid - Neugebauer.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Sławoj Składkowski.

215.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

L. D. IV. 953/31

z dnia 2 czerwca 1931 r.

w sprawie świadectw pochodzenia, wystawianych przez urzędy celne na wywożone zagranicę towary krajowe.

Do

wszystkich Dyrekcji Cel i Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Traktaty handlowe, zawarte z niektórymi państwami, przewidują, że świadectwa pochodzenia na towary mogą być wystawiane bądź przez Izby Handlowo-Przemysłowe, bądź przez władze wojewódzkie, bądź też przez Urzędy celne. Świadectwa pochodzenia, wystawiane przez urzędy celne w obrocie towarowym z niektórymi państwami traktatowymi, są wolne od wizy konsularnej.

W związku z tem upoważnia się wszystkie urzędy celne I klasy do wystawiania świadectw pochodzenia na towary, wytworzone na polskim obszarze celnym, a eksportowane do tych państw traktatowych, w stosunku do których zapewniona jest wolność świadectw pochodzenia od wizy konsularnej. Przy wystawianiu świadectw pochodzenia winien być zachowany następujący tryb postępowania:

1) Świadectwo pochodzenia może wystawić albo urząd celny dokonywujący odprawy celnej wywozowej, albo urząd, z którego okręgu wywozi się towar, bez względu na to, gdzie ma być dokonana odprawa celna.

2) Celem uzyskania świadectwa pochodzenia, strona winna przedstawić urzędowi celnemu projekt świadectwa w 2-ch egzemplarzach, wygotowany według wzoru i wymagań kraju, do którego towar wywozi się, a niezależnie od tego fakturę, stwierdzającą dokonaną transakcję eksportową, albo zaświadczenie eksportowe, jeśli towar korzysta ze zwrotu cła lub zwolnienia od cła wywozowego. Główny tekst świadectwa winien być albo napisany pismem maszynowym albo wydrukowany na odpowiednim blankiecie; rubryki mogą być wypełnione ręcznie, pismem wyraźnym. Świadectwo winno podawać między innymi kraj przeznaczenia towaru, rodzaj, ilość i wartość wywożonego towaru, jak również winno zawierać stwierdzenie — „towar pochodzi z polskiego obszaru celnego”.

Jeden egzemplarz świadectwa strona podpisuje, zaopatrzywszy go uprzednio w takie własnoręczne potwierdzenie: „Stwierdzam, iż podane powyżej w świadectwie dane odpowiadają prawdzie”.

3) Dane, wymienione w świadectwie, urząd celny sprawdza według otrzymanych od strony dokumentów i w razie zgodności wydaje świadectwo stronie, zaopatrzywszy świadectwo numerem dziennika, datą, pieczęcią urzędową oraz podpisem naczelnika urzędu czy też jego zastępcy. Egzemplarz świadectwa, potwierdzony przez stronę, pozostawia u siebie, przechowując w osobnej teczce.

4) Gdyby krajowe pochodzenie towaru wzbudzało wątpliwości, urząd celny, nie wstrzymując ewentualnej odprawy wywozowej, obowiązany jest niezwłocznie, o ile możliwości w krótkiej drodze, zasięgnąć co do tego opinii Izby Przemysłowo-Handlowej albo miejscowych sfer przemysłowo-handlowych, w razie zaś potrzeby może zażądać przedstawienia próbek towaru, poświadczonych przez Zarząd Fabryki Wytwórczej.

5) Świadectwo pochodzenia wydaje się stronie na ustny wniosek; świadectwo to jest wolne od opłaty stempowej na mocy art. 160, punkt 1, u. o. s. w związku z art. 142, punkt 7, teje ustawy.